

פרטיכל מישיבת ועדה הכספים

מיום כו' באב התש"ט

21.8.49

היו"ר ד. צ. פנקס

שר האוצר א. קפלן

חברי הועדה הנוכחים:

א. בן אליעזר
א. אפרתי
ה. פרומקין
פ. נפתלי
ב. רפטור
א. מ. גניחובסקי
ד"ר א. גרנוח
א. הרצפלד
ד"ר י. בדר
י. רוקח
מ. בן עמי
ש. דיין

מטעם האוצר:

ד"ר ברגמן
מר רונן
ד"ר פורת

מטעם משרד המשפטים:

ד"ר קיציינגר

מטעם המזכירות:

הגב' ק. אחרנוביץ.

הישיבה נפתחה בשעה 10:00.

- - -

היו"ר ד. צ. פנקס:
=====

פוחח את הישיבה.

סדר היום:
=====

1. סדר עבודת הועדה

2. חוק מס שבח מקרקעים

1. סדר עבודה הועדה.

היו"ר ד.צ. פנקס:

מציע לקיים 3 ישיבות במשך היום, האחת משעה 10:00 עד 13:00; השניה מ-16:00 עד 19:30; השלישית מ-21:00 עד 23:00.

ב. רפטור:

הישיבה השלישית היא בלתי פרודוקטיבית. מציע לשבת אחר הצהריים רק בישיבה אחת, מ-16:00 עד 20:30.

י. רוקח:

מצטרף להצעה ב. רפטור.

היו"ר הכנסת י. שפרינצק:

ישנה התמרדות בחוגים שונים על זה שמבטלים את ישיבות המליאה בגלל ישיבות ועדה הכספיים. טוענים שחסרונם של 15 איש מהכנסת אינה צריכה לבטל את ישיבותיה. מבקש לדעת את חוזה דעת הועדה בעניין זה.

היו"ר ד.צ. פנקס:

הועדה החליטה בזמנו שבזמן ישיבת המליאה היא לא תחייב את חברי הועדה להשתתף בישיבות ולא תקיים ישיבות.

ד"ר גרנוח:

מה שהוחלט אז הוחלט בזמנים יותר שקטים. כל ענין הפגרה עלול ללכת לאבוד, ואינו רואה כל דבר בהמשכת הויכוחים בכנסת בזמן קיום ישיבות ועדה הכספיים. מציע שהכנסת השבוע גם בימים שהועד יושבת.

מ. בן עמי:

הכנסת חרונה עיקר באותם הסעיפים והדברים שועדת הכספים תעביר אליה, כגון מס הכנסה ומס מקרקעים וכו'. בלתי הגיוני הוא שהועדה תשב בזמן שידונו על עניינים אלה בחוד המליאה, כי על חברי הועדה להשתתף בויכוחים ולהביע דעתם.

ד"ר בדר:

א. לולא ענין החקציב היחה הכנסת בפגרה. אין העובדה שהכנסת לא יצאה לפגרה בגלל החקציב נוחת הצדקה לאיזה שהוא גורם, אפילו לגורם חשוב מאד להביא בפני הכנסת דברים אשר לא היה יכול להביא

ב. בוועדת הכספים יושבים לא סתם חברי הכנסת, אלא אותם חברי הכנסת אשר סיעותיהם מצאו אותם לאחראים ונתנו להם את החפיק לשיבת בוועדה זאת. סבור שאי אפשר לוותר על זכותם של חברים אלה להשתתף ב ישיבות המליאה.

ג. הועדה נסחה לשיבת גם כאן וגם כאן במשך שבועיים; חברים רבים לא באו לישיבת הועדה, לפעמים היחה הועדה מוכרחה להפסיק את הישיבה ולרוץ למליאה בגלל איזה שהוא מאורע חשוב בעיני חבר מסוים. דברים שקרו בכנסת למדו את החברים שאי אפשר להמנע ממקרים פחאומים אשר על חברי הועדה להמצא בכנסת בשעה שהם קורים. סבור שאי אפשר לאסור על חבר הכנסת, אפילו ברוב קולות, להמצא במליאה אף בזמן ישיבת הועדה.

היו"ר ד.צ. פנקס:

כיו"ר הועדה, מרגיש את עצמו חייב לא לקבוע ישיבות ועדת הכספים בשעה שהמליאה מתכנסת, אפילו אם רק חבר טוען שעליו להיות בכנסת באותו זמן.

י. רוקח:

בשבוע שעבר הוסכם לתת לוועדה לשיבת ולעבוד בשקט. חברי הועדה עושים עבודה קשה מעייפת ומפרכת, לא עבודה דמונסטרטיבית, כמו זו של ועדת החוץ למשל אלא עבודה שתורה. חושב שקיום ישיבות המליאה בזמן ישיבות הועדה מעצבן את החברים, ואינו נותן להם לעבוד בשקט.

ב. קפטור:

מציע שועדת הכנסת תדון על המצב ותחליט שבשבוע הבא תהכנסת חשב גם בבקרה.

יו"ר הכנסת י. שפרינצק:

חמים דעים עם הועדה. אולם שואל מה יהיה אם ישיבות הכנסת לא התקימנה, והועדה לא תגמור את העבודה. רוצה לדעת מה להגיד בוועדת הכנסת, ושלא יהיה תירוץ שלא היחה לוועדה כספים

ששויים פחות מ-1500 ל"י, אין הוא משלם, אלא אם הוא מוכר חלק של שדה אשר הוא אמנם פחות מ-1500 לירות, אולם יש סמוך לנ או בהמשכו שדה אשר ביחד עם החלק הראשון שווה את הפסדו הזה. זה בא כדי למנוע חלוקה מקרקעים ומכירתם באופן נפרד. שואל איזה קשר יש לזה עם מס הכנסה.

ד"ר י. ברר:

השיטה הקיימת מחלקת את האנשים ל-3 סוגים. סוג אחד הוא מוכר מקרקעים, ומשלם לפי החוק רק מס הכנסה ולא מס השבחה מקרקעים. לסוג שני שייכים האנשים אשר במקרים ידועים מוכרים מגרש אשר ערכו לא יותר מ-500 לירות. לסוג השלישי שייכים כל יתר האנשים. לפי חלוקה זאת, יהיה יותר טוב במקרים רבים לפי חוק מקרקעין מקצועי מאשר לאיש אשר יש לו מגרש "בונה-פידה", והוא מוכר אותו. כדאי אם כך להיות סוחר, כלומר איש אשר מקבל עליו את הסיכון באופן מקצועי, מאשר אדם אשר הוא רחוק מכל זה, כי במקרים רבים מס ההכנסה יהיה יותר נמוך ממס השבחה מקרקעים, ובמקרים רבים סוחר המקרקעים בזמן ידוע ובמצב ידוע יכול לא לשלם בכלל מס הכנסה בעדה עברה מקרקעים. מחהרה מצב פרדוקסלי בו יבואו אנשים ויצעקו שהם סוחרים.

ישנם אנשים המוכרים מגרש אחד בעד 1500 לירות. אין לזה בדרך כלל שום ערך סוציאלי, כי ישנה אפשרות שמגרש זה אף הוא כל רכושו של האיש. אם ערכו 1550 ל"י עליו לשלם את כל המס. לעומת זה יכול להיות אדם אשר יש לו מגרשים רבים, והוא מוכר מגרש אשר ערכו אף אינו עולה על 1500 והוא אינו משלם מס. השיטה הזאת גוררת למצב בו הגבול הוא גבול חריף מאד. אין צדק והגיון בשיטה זאת.

מכל המסים הצודק ביותר הוא מס הכנסה, כי במס זה משלם האיש לממשלה חלק מהכנסתו, וזה אינו פוגע בו. היה טוב לו כל הרוח מהמקרקעין היה נכנס למס

הכנסה, כמו בארה"ב. אצלנו הובר הזה בלתי אפשרי לעת עתה, כי שיטה מס ההכנסה שלנו היא אחרת, והשנויים היו גדולים. מ

מציע לתת לכל איש זכות לשלם מס כאילו היו סוחר מקרקעים. אפשר להוסיף שאם השתמש פעם בזכות זו, אפור לו לומר על מעמד זה, ועליו להוסיף לשלם מס כאילו היה סוחר מקרקעין, אלא אם מחליט האוצר אחרת. קובע שעמדתו של אדם המוכר פעם אחרת, אינה צריכה להיות גרועה מעמדתו של אדם המוכר יותר. יש לתת לכל אדם ברירה חד פעמית, במקרה שהיא המכירה הראשונה שלו.

מ. בן עמי:

מודיע שבסעיף 2(ב) ישנה תוספת שלא היתה בכלל בפני הועדה: "הוראת סעיף משנה זה, רכן הלאה".

בפיסקה זו מדובר לא על חלוקת אדמה אחת אשר רוצים למכור אותה חלקים חלקים כדי להשתחרר ממס, אלא לגבי אדם אשר יש לו מספר מגרשים סמוכים זה לזה "סמוכים" אינו אומר שהם חלק מאותה קרקע. אדם המוכר מגרש אשר שוויו למטה מ-1500 לירה אין לקחת בחשבון אם יש לו מגרש סמוך או לא. אם הכוונה היא, כמו שנאמר כאן, למנוע חלוקת מגרש לשם מכירתו חלקים חלקים, יש להגיד זאת.

פ. נפתלי:

הנוסח הזה לא היה באמת לפני הועדה. בוועדה דובר על הסכנה שאשחמשו לרעה בדבר זה, ועל סעיף אשר ימנע התחמקות מהמס, סעיף זה היה צריך לבוא להצבעה במליאת הועדה, ולדיון, וחשב שזה לטובה העניין ולהחשש הפרוצדורה אם יהברו על הנוסח החדש במליאת הועדה.

אשר להצעתו של ד"ר בדר, איננו חושב שזה יתיר ניין גדול מנקודת מבט פיסקלית. אולם חושב שרק מאדם אדם אשר יש במקרה הפסדים בעסק, יוכל למכור מגרש ולעשות סדורים מיוחדים בכדי

לא לשלם מס הכנסה.

היו"ר ד.צ. פנקס:

אם אחרי ישיבת ועדה המשנה חושב האוצר לעשות שנויים או להוסיף סעיפים, עליו להודיע זאת לחברי ועדת המשנה לפני הדיון בוועדה המלאה.

ד"ר בדר:

שואל איזה שנויים דומים נעשו בחוק לעומת הנוסח.

ד"ר פורח:

סעיף 2 ב לא היה בהצעה המקורית כפי שהיא נדונה בזמנו בוועדה משנה. אז העירו שרוצים לתת הנחה לאדם הקטן. הסעיף נוסח בהתאם לדיונים אלה שהיו באותה ישיבה. ד"ר בדר העיר בצדק שההנחה היא לא לאדם הקטן, אלא למגרש הקטן, כי על ידי חלוקת המגרשים יכול אדם לא לשלם מס. הכנים את החקון הזה, כי חשב שהוא מתאים להערות הועדה.

השנויים הם: סעיף 1(א)(2) הועבר מחוק מס בולים לחוק זה, כי הוא מתאים יותר לחוק זה. סעיף 2 ב שונה בהתאם למה שנאמר. סעיף 4(ב)(ג)(ד). סעיף 6(ב) סעיף 13(ג). שונו בהתאם לדיון בוועדה.

סעיף 2(V); סעיף 2(V); סעיף 2(V). הטבלה עומדת לדיון בוועדה. סעיף 4(ב)(ג)(ד). סעיף 6(ב) סעיף 13(ג). סעיף 23(ב) בעקבות הדיון בוועדה. סעיף 26 הועבר מחוק מס בולים. סעיף 27 בעקבות דרישה של ד"ר בדר בוועדה; הוכנסה אפשרות של הערכת מוקדמת של מס שבת מקרקעין גם אם האדם אינו מוכר.

י. רוקח:

מציע למחוק את סעיף 2 ב. מס זה אינו דומה למס מגרשים פנויים. במגרשים פנויים, חפשו דרך כדי לשחרר אדם אשר יש לו מגרש קטן. פה המדובר הוא במקרה חד-פעמי אשר לא יפעל, אלא יקשה על האוצר. על הטבלה אפשר לעקוף/ לחתעבב. הסכום אינו צריך להיות של 1500 לירה. אם אדם קנה מגרש של מאה לירה לפני שנים רבות, שהוא מוכר אותו כעת ב-1500 לירה, מדוע לא ישלם מס. יש להחשב בזמן אשר בו קנה המוכר את המגרש. מציע לסבוע דירוג. בכדי שלא יהיה רצון להבריח. אם

לאייתיה דירוג, מציע לבטל את הסעיף.

פ. נפתלי:
=====

מר רוקח מציע את ההצעה המקורית של האוצר. בויכוח
בכנסת ^{שהאי} על דברים אלה טענו חברים אחדים ~~ש/א/א/א/א~~ אי צדק
בזה הוא במקרה של הסכנוה קטנים מושקעים במגרשים.
כדי ^{לשגשג} להצטרף את הרעיון של שחרור האנשים ה^{אלה}ממן המו
קובע את הסכום של 1500 לירות. טוען שאי אפשר למנוע
אי צדק מנימלי.

ד"ר בדר:
=====

האמצעי אינו מתאים לכונה.

מ. בן עמי:
=====

לא
לאוצר כדאי להחזיק מנגנון בכדי לטפל במגרשים אשר
מחירם הוא כזה שהמס יעלה ~~על~~ 10.000 ל"י. אין לאוצר
ענין לטפל במנגנון ~~לעצמם~~ מסוג זה.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

במקרה שלא תחבל הצעה י. רוקח, מציע גבול של
1000 לירה במקום 1500.

שר האוצר א. קפלן:
=====

מדגיש שהצעה זו אינה הצעת האוצר. האוצר הציע שיש
להחליט על הצעה דומה לזו של רוקח. בקשו ~~א/א/א/א~~ את האוצר
לעשות יוצאים מן הכלל בשביל מגרשים קטנים. אינו יוז
כמה יכנים מס זה, אולם האוצר הסכים לתת לוועדה המשנה
להחליט בענין זה.

סיכום: (סעיף ב' 2)
=====

הועדה דחתה את הצעת מר י. רוקח לבטל את הסעיף, או
לעשות דירוג.

מר י. רוקח שומר לעצמו זכות הסתיגות.
הועדה דחתה את הצעת ד"ר בדר לכל אדם את האפשרות
לבחור אם הוא ישלם מס כאילו היה פוחר או לא.
ד"ר י. בדר שומר לעצמו זכות הסתיגות.
הועדה קבלה את הצעת פ. נפתלי, וקבעה גבול של
1000 לירות, כהצעת היו"ר ולא של 1500 לירות.

סעיף ב' 1 (ש)
ד"ר פורה:

סעיף ב' (1) (פ).

ד"ר פורת:

סעיף זה מדבר על נכויים, כלומר על הסכום שמוחר להוריד מסכום עליית ערך מקרקעין. החעורה שאלה בקשר עם חכירות של הקק"ל. כידוע, 25% מתוספת עליית הערך של המקרקעין משתלם לקק"ל, בזמן ההעברה של זכות החכירה. ד"ר גרנות בקש להוסיף את האפשרות לנכות את הסכום המשולם לקק"ל מעלית הערך ~~המקרקעין~~ של זכות החכירה.

היו"ר ד. צ. פנקס:

הכוונה שנסכום לא יחשב כחלק של המחיר שעבורו צריך לשלם. במקרה לפי נוסח א', צריך להיות בעלים שהמנהל מאשר אותו; לפי נוסח ב', כל סכום שמשולם במקרה זה לבעלים, יהיה הוצאה שעבורה לא ישלמו מס שבה מקרקעין.

י. רוקח:

מציע לנסח באופן ברור שמוסדות שהם לתועלת צבורית יקבלו את ההנאה הזאת.

מ. בן עמי:

ישנם מקרים שבהם אדם מעביר נכס שיש עליו משכנתא, ובעל המשכנתא מקבל סכום מסוים בכדי שישיכים להעברה דורש לנכות גם את הסכום הזה מהמס.

שר האוצר:

אינו מבין מה ענין משכנתא לכאן. משכנתא אינה משנה את ערך הנכס, כי אם היא חלק ממחיר המגרש.

היו"ר ד. צ. פנקס:

"דמי חיווך" כולל רק את דמי החיווך בשעת הקניה ולא בשעת המכירה. מציע שהאוצר ישנה את הסעיף, ויביא בחשבון את על ההוצאות החוקיות היכולות ~~לקק"ל~~ להיות בקשר לדברים אלה.

שר האוצר:

מציע להוסיף בסעיף ב' (1) (||) את המלה "ולמכירת" אחרי המלה "לרכישת".

ד"ר ברגמן:

=====

היה ויכוח בעצרה, ~~אף~~ והועדה קבלה את עמדת האוצר
האם צריכים לקחת בחשבון את הוצאות הרבית שמישהו
שלם במשכנתא? סבור שכשם שאין לוקחים בחשבון את
הכנסת הבית, אין לקחת בחשבון את הרבית ששולמה
כמשכנתא, כי היא יורדת מהכנסת הבית. לגבי מס
מקרקעין אין הבדל אם אדם שלם במזומנים בעד
המגרש או בבית שקנה, או שיש עליהם משכנתא. סבור
שהצדק עם רוב ועדת המשנה שרבית שאדם שלם על
קניית קרקע אינה נכנסת בחשוב המס, אחרת יהיה צורך
לחת רבית לכל בעל קרקע, בין אם קבל הלואה או לא.

ד"ר בדר:

=====

מה שהתווכר מקבל בעד העברת זכותו לאיש אחר, זהו
דמי העברת מקרקעין. מה שמקבל בעל הקרקע בעד זה ~~אף~~
שהוא מסכים ~~אף~~ להעברה, זהו שכר חכירה של דמי מפת
ושל הכנסה. בעד הנוסחה ב' של סעיף ב' (1) (V).

היו"ר ד. צ. פנקס:

=====

מניח שכל השלום כזה שבעל מקרקעין יקבל בעד
הסכמתו יהיה רשום בחשבון של בעל המקרקעין,
כהכנסה. הקק"ל לא תשלם, אולם איש פרטי ישלם.
יוצא שהממשלה תקבל פעמים מס, פעם מס שבח מקרקעין
מהמעביר, ופעם דמי הסכמה להעברה, מס הכנסה. ישנו
פרינציפ שאסור להטיל פעמיים מס על אותו הסכום.
חושב את הנוסחה ב' למוצדקת. מציע שהאוצר יבדק את
הדבר.

ד"ר גרנות:

=====

כתוב: "בעד הסכמתו למכירה". מציע לכתוב לא רק
"למכירה" אלא "לכל טרנסאקציה אחרת".
~~אף~~ מציע שהוצאה ששלם אדם במרוצת הזמן שהוא היה
בעלים של זכות חכירה חמורת הזכות לקבל משכנתא,
והבעלים אושר ע"י המנהל, יש לנכות אותה.

מ. בן עמי:

=====

~~אף~~ אדם מוכר בית שעלה לו בסכום מסוים; ששהוא
מוכר יש לו הוצאות שונות. הוא משלם לבנק סכום
מס וים בכדי שיסכים להעברה. למעשה שלם דמי תיווך.

ויש לנכות לו אותם מהסכום החייב במס. $\frac{1}{2}$ מציע לנכות את דמי החיווך גם בשעת המכירה, ואת הסכום ששולם $\frac{1}{2}$ לבעל המשכנתא בעד הסכמתו להעברה. אינו קושר את זה בעניני רבית.

פ. נפתלי:
=====

מסכים להצעת בן עמי, בהנאי שדמי החיווך על המשכנתא לא יעלו על 2%. זה אינו יכול להיות בלתי מוגבל.

י. רוקח:
=====

$\frac{1}{2}$ מצטרף להצעה.

ד"ר ברגמן:
=====

טוען שבלתי אפשרי לנכות דמי חיווך של משכנתא.

היו"ר ד. צ. פנקס:
=====

בעד ההצעה.

ש. דיין:
=====

מציע להגביל ב-2% רק אם המדובר הוא בבית מגורים לפרט. אם המדובר הוא בבנין גדול לחכירה, אין להגביל ל-2%. מציע: לקבוע גבול של 2% בהנאי שהמנין אינו עולה על סכום מסוים.

מ. בן עמי:
=====

בזמן הערכת נכס יש לקחת בחשבון את ההשקעות. אינו עומד על כך בקשר לבית, אולם סבור שאי אפשר לקבוע את השבח/אלא אחרי הנכוי של הסכומים ששלם. מציע, על נכס שלא היו לו הכנסות של 4% של הסכום המושקע, לחשב את הנכויים.

סיכום:
=====

הועדה דחתה את הצעת ד"ר בדר לקבל את נוסח ב', וקבלה את נוסח א'.

ד"ר בדר שומר לעצמו סכות הסתיגות.

הועדה קבלה את הצעת ד"ר גרנות שמוחר לנכות סכום שמעביר הרכוש שלם לבעלים עבור הזכות לקבל משכנתא.

האוצר נחבקש $\frac{1}{2}$ לנסח את ההצעה.

הצעת בן עמי, לנכות את דמי החיווך עבור משכנתא

נחקבלה על ידי הועדה, בחנאי שדמי התווק לא יעלו על שני אחוז מערך המקרקעים.

הועדה דחתה את הצעת ש. דיין להגביל את דמי התווק המנככים ממט ל-2% עבור כתיס פרטיס (כתי מגורים) בלבד.

הועדה דחתה את הצעת בן עמי לחשב את הנכוייס על פכס שלא היו לו הכנסות של : 4% מהסכום המושקע.

מר בן עמי שומר לעצמו זכות הסתיגות. נחקבל על ידי הועדה.

סעיף ב 1 (V|)|
סעיף ב 2 (|V)

ד"ר ברוק:
=====

סעיף זה הוא תוצאה הגיונית של סעיף אב (Y) שנתקבל.

סיכום:
=====

ד"ר בדר רושם לעצמו בסעיף זה את אותה ההסתיגות שהיתה לו בסעיף המקביל, אשר נתקבל על ידי הועדה.

ס ב ל ה
פ. נפתלי:
=====

על הטבלה לא דנו בוועדה, והיא תוצאה מן הויכוח הכללי שהיה במליאת הועדה. מציע להשאיר אותה.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

קוראן את הטבלה וקובע שצמצמו את הדרגות.

י. רוקח:
=====

הועדה באה לידי הסכם לא להסיל את המס על אלה אשר השקיעו 100% מן הסכום בשנים האחרונות, בהחשב עם עליית האינפנס, מציע סבלה שונה:

20	:	סור א'
15		
0		
0		
0		
20	:	סור ב'
15		
15		
10		
10		
30	:	סור ג'
25		
20		
15		
10		

סור ד' :
40
35
25
17 1/2
10

ד"ר כדר:
=====

מציע את הטבלה הבאה:

סור ד':	סור ג':	סור ב':	סור א':
30	25	20	15
25	20	15	10
17,5	12,5	7,5	2,5
12,5	7,5	5	0
5	2,5	0	0

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

משה את שלש הטבלות.

י. רוקח:
=====

מציע, בקשר עם האינדקס, לשנות את סכומי השבח

דלקמן: 150% עד 250%
250% עד 500%

יש לראות את התפתחות האינדקס מאז 1939.

ד"ר א. גרנוח:
=====

הדירוג אמצומצם מ-8 דרגות ל-6 דרגות. מציע

ומבקש את האוצר להרחיב את מספר הדרגות. מציע

לקבל את הטבלה.

ד"ר כדר:
=====

בקשר לסוג אשר בו הרווחים מן הגדולים ביותר,

יש מקום להנחה שהכונה היא למגרשים אשר עלו

בערך, ושיש להם ערך מונופוליסטי ידוע, או

למגרשי מפתח, או למגרשים הנמצאים במקום אשר

אין שם מגרשים במידה מספקת. דוקא בנוגע למחלקה

זאת קיימת סכנה גדולה שיהיה בידי המוכר להעביר

למעשה את המס עלה קונה, והתוצאה הישירה של

המס תהיה העלאת מחיבי המקרקעים. זוהי סכנה

רצינית למשק המדינה.

מציע זהירות גדולה בהדרגה, ולכן נתן את המספר

הנ"ל.

מצטרף לד"ר כדר בכל, פרט לסור העולה על 10

מ. בן עמי:
=====

שנית. מציע לבטל לגמרי את המס בטור זה.

היו"ר ד.צ. פנקס:

=====

מקבל את גישת י. רוקח שבצעד הורדת ערך הכסף אין לשלם מס. הדבר הזה אינו מבוסס בהצעה. מצטרף להצעה י. רוקח: עד 150%, מ-150% עד 250%, ומ-250% עד 500%. הפרוגרסיה היא די נכרת, כי אם משחררים עד 150% מן השנה הרביעית ומעלה, ולואקחים בשנה הבאה 15%, יוצא שלוקחים מן הרווח האמיתי 30% ולא 15%. הקפיצה היא גדולה מדי ובלתי צודקת.

פ. נפתלי:

=====

הטבלה אינה מוצדקת. אינו מקבל את התיאוריה של ד"ר בדר שהתוצאה תהיה העלאת המחירים. צ"ל להפך, סבור שתבוא ירידת המחירים, כי הקונה יודה שהמס יהיה קיים גם בעתיד. מציע להגיע לידי פשרה על יד קבלת הצעה י. רוקח וד.צ. פנקס.

סיכום:

=====

הועדה קבלה את הדרגות אשר הוצעו על ידי י. רוקח וד.צ. פנקס. ד"ר בדר קבל את הדרגות הנ"ל, אולם שומר לעצמו זכות הסתייגות בקשר למספרים בטבלה. בהחלט לשינויי הדרגות, יתקן את המספרים אשר הציע. בן עמי שומר לעצמו את הזכות להסתייגות הבאה: למעלה מ-10 שנים לא יוטל שום מס. /אמ"ק הועדה שמרה לעצמה את האפשרות לחזור ולעייין בדרגות בבטבלה, ולחזור בה.

ד"ר פורת:

=====

המשך הסעיף 4 מדבר בחליפין. ישנם חליפין בחליפין, אשר אין מוטפים בהם שום חמורה אחרת תוספת כסף וכן הלאה. חליפיים כאלה פטורים, ואינם נכללים בתוספת המס. כל חליפין של נכסי דלא ניידים אשר אין להם יתרה של כסף - פטורים, ישנם כאלה המציעים את מחצית השעורים שנקבעו עבור מכירה רגילה. אם מחליפיים בית במגרש בתוספת סכום כסף או

זה
והמורה אחרת של שירותים או משהו אחר, נכנס
במסגרת המס, אולם אין משלמים את מלוא המס,
אלא את המחצית.

מ. בן עמי:
=====

ועדת המשנה קבעה שאין משלמים את מחצית המס,
אלא שמשלמים על היתרה. במידה שיהיה הפרש,
ישולם ממ.

פ. נפתלי:
=====

בועדת המשנה הוחלט בקשר לחליפין המשלמת החרים.
א/א/ע/ה הבעיה השניה היא חליפין פלוס עודף.
במקרים כאלה, אם מחליטים שרק בעד העודף
משלמים, הויכוח על הערכה של החליפין ושל העו
יהיה קשה. הכונה היא לעשות במקרים כאלה את
החשב הכללי של החליפין פלוס התמורה האחרת,
ולהביא בחשבון שהיו חליפין. האדם אשר משלם
את התמורה נחשב לקונה, והוא משלם את חצי המס.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

אם שני אנשים מתחפיים בנכסים ואיש אינו משלם
לשני הסרנוקציה פטורה ממס. אם מתחלפים ואחד
משלם לשני תמורה כל שהיא זה שמקבל את התמורה
הנוספת נחשב למוכר, והוא חייב לשלם מס שבח
מקרקעין לפי הערך המלא של הרכוש שהוא מעביר
בעודף התמורה, אבל רק את חצי דרגת המס.

מ. בן עמי:
=====

רואה אבסורד בכל והגישה הזאת. מציע שישלמו
מס רק בעד הפרש; זה שקבל תמורה או סכום
כמזומן ישלם מס.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

קובע שחוק כזה אינו יכול להעריך ימים,
מכיוון א/א/ע/ה שישנה סכנה גדולה שירבו
הנסיונות להשתמש מן המס ותמנע הכנסה מהאוצר,
על ידי קומבינציות שתיעשנה.
אם כל אחד משלם 50% מהמס, מקבל האוצר 100%
וכוונת המחוקק היתה אחרת.

בחצעה הראשונה לא הוצאו חליפין מכלל החוק.
ראו את זה כאילו שחי מכירות, ושני הצדדים
משלמים את המס. שעור המס לא נקבע.

ד"ר פורת:
=====

ועדת המשנה בקשה להוציא מן הכלל הזה חליפין של מקרקעין במקרקעין בלי תוספת תמורה, בהנמקה שמספר גדול של אנשים מחליף דירות או בתים בערים שונות, לשמוש עצמו. ההצעה תוקנה ונתנה אפשרות לצנשים המחליפים באמת להיות פטורים ממס. חליפיים אחרים אשר יש בהם תוספת תמורה אינם חליפיים ממש, ונוספה ההנחה שכל אחד ישלם את מגלת / מחצית הסכום על עליית הערך ביחס המקרקעים שלו.

ד"ר כדר:
=====

ההסבר של פ. נפתלי קרוב יותר לרצונה של ועדת המשנה. השיטה של חצי חצי אינה נכונה. ישנם 3 מקרים: מקרה של חליפין של מקרקעים במקרקעים, במקרה כזה הוחלט שלא ישולם מס. מקרה שני הוא של החלפת מקרקעים פלוס תמורה במקרקעים. זוהי מכירה, וזה המקבל רק מקרקעים הוא הקונה, והאדם המקבל מקרקעים פלוס תמורה הוא המנכר. במקרה זה צריך המוכר לשלם את כל המס אלא בחנאי שגבול המס יהיה התמורה הנוספת. ישנו מקרה שלישי, שהוא יותר מסוכן ומסובך והוא אם מחליפים מקרקעים פלוס תמורה במקרקעים פלוס תמורה. כאן הפתח לכל הרמאות וההברחה, ועסק כזה הוא בלתי טבעי. אפשר היה להגיד בקלות דעה שכל אחד ישלם את חלקו, והכל יהיה בסדר. אולם זו ההזדמנות הנוחה ביותר להברחת המס, כי תוצר ערבוביה מלאה, כי לתמורה הנוספת יתנו איזה ערך שרוצים, בהבדל הערכים בין המקרקעים יהיה מעורפל. מציע שבנוגע למקרה שלישי זה יכתב בפירוש ששני הצדדים משלמים מס מלא בלי הגבלה, כי יכולים האנשים לעשות שני חוזים נפרדים, והאוצה לא יוכל למצוא את הקשר שביניהם.

פ. נפתלי:
=====

מקבל את הצעת ד"ר כדר מאחרונה, כי היא יכולה אולי להמעיט את ההברחה.

אין כל ספק שאחרי נסיון מסוים, צריך יהיה
לסגור שנויים | אולם את זאת אפשר יהיה לעשות
רק לאחר זמן מה.

שר האוצר א. קפלן:

=====

מציע למחוק את סעיף 4 ב' בכלל, ויהיה ברור
שמי שמוכר רק חלק, משלם את המס כרגיל.
מציע החלפת קרקע בקרקע - פטור; יתר המקרים
ייחשבו כמקרים רגילים של מכירה. אם חלק ששולם
וחלק חלק החלף דונס בדונס - בשלם -
פטור; על היתר ישלם.

היו"ר ד.צ. פנקס:

=====

י. רוקח:

=====

מציע שכל אגמט אחד ישלם את חצי המס על הפרשים

יש לקבוע גבול של זמן, כי ההחלפה לא תעשה
באופן יום, אם זו החלפה כפולה.

סיכום

הוחלט להחליט על סעיף זה בישיבת אחר הצהריים.

הישיבה ננעלה בשעה 14.00